

ศุกร 25 มกราคม

ฉลองการกลับใจ
ของนักบุญเปาโล
อัศจรรย์

สดด 117:1-2

บทอ่านที่ 1

กจ 22:3-16

เปาโลจึงกล่าวกับประชาชนว่า “ข้าพเจ้าเป็นชาวยิว เกิดที่เมืองทาร์ซัสในแคว้นซีลีเซีย แต่เติบโตในเมืองนี้ กามาลิเอลเป็นอาจารย์สอนข้าพเจ้าให้ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติของบรรพบุรุษอย่างเคร่งครัด ข้าพเจ้ารับใช้พระเจ้าด้วยความกระตือรือร้นอยู่เสมอเช่นเดียวกับที่ท่านทั้งหลายปฏิบัติอยู่ในวันนี้ ข้าพเจ้าเบียดเบียนถึงตาย ผู้ที่ดำเนินตามวิถีทางนี้ ข้าพเจ้าจับกุมทั้งชายและหญิงจองจำไว้ในคุก...

เวลาประมาณเที่ยงวัน ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเดินทางไกลจะถึงเมืองดามัสกัส ทันใดนั้นมีแสงสว่างจ้าจากท้องฟ้าล้อมรอบตัวข้าพเจ้าไว้ ข้าพเจ้าล้มลงที่พื้นดินและได้ยินเสียงพูดกับข้าพเจ้าว่า “ซาโล ซาโล เจ้าเบียดเบียนเราทำไม”

ข้าพเจ้าจึงถามว่า “พระเจ้าข้า พระองค์คือใคร” พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “เราคือเยซูชวามาซาเรี ซึ่งเจ้ากำลังเบียดเบียนอยู่” คนที่อยู่กับข้าพเจ้าเห็นแสงสว่าง แต่ไม่ได้ยินเสียงคนที่พูดกับข้าพเจ้า

แล้วข้าพเจ้าถามอีกว่า “พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไร” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า “จงลุกขึ้น เข้าไปในเมืองดามัสกัส ที่นั่นจะมีคนบอกทุกสิ่งที่คุณต้องทำ...”

ชายคนหนึ่งชื่ออานาเนีย เป็นผู้ช่วยพระเจ้าและปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ เป็นที่เคารพนับถือของชาวยิวทุกคนซึ่งอยู่ที่นั่น เขามาพบข้าพเจ้า ยืนใกล้ ๆ พูดกับข้าพเจ้าว่า “ซาโล น้องเอ๋ย จงกลับมามองเห็นเถิด” และในเวลานั้นเองข้าพเจ้าก็มองเห็นเขา อานาเนียบอกข้าพเจ้าว่า “พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราทรงเลือกสรรท่านให้รู้พระประสงค์ของพระองค์ ให้เห็นพระคริสตเจ้าผู้ทรงชอบธรรม และได้ยินพระสุรเสียงจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพราะท่านจะเป็นพยานของพระองค์ยืนยันสิ่งที่ท่านได้เห็นและได้ยินแก่มนุษยทุกคน บัดนี้ท่านรออะไรอยู่อีกเล่า จงลุกขึ้น รับศีลล้างบาปและเรียกขานพระนามของพระองค์ชำระล้างบาปของท่านเถิด”

พระวรสาร

มก 16:15-18

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษยทั้งปวง ผู้ที่เชื่อและรับศีลล้างบาปก็จะรอดพ้น ผู้ที่ไม่เชื่อจะถูกตัดสินลงโทษ ผู้ที่เชื่อจะทำอัศจรรย์เหล่านี้ได้ คือจะขับไล่ปีศาจในนามของเรา จะพูดภาษาใหม่ ๆ ได้ จะจับงูได้ และถ้าดื่มยาพิษก็จะได้ไม่ได้รับอันตราย เขาจะปกมือเหนือคนเจ็บ คนเจ็บเหล่านั้นก็จะหายจากโรคภัย”

เมื่อกลับใจ นักบุญเปาโลไม่เพียงเป็นทุกข์เสียใจที่ได้ทำบาปผิดต่อพระเจ้า และเปลี่ยนศาสนาจากยิวมาเป็นคริสตเท่านั้น ท่านยังเปลี่ยนทั้งความคิด จิตใจ และวิถีดำเนินชีวิตอย่างสิ้นเชิงอีกด้วย ท่านไม่เพียงเลิกเบียดเบียนคริสตชน แต่ท่านได้ถวายทุกสิ่งทุกอย่างแด่พระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินเงินทอง ความรู้ที่ได้ร่ำเรียนมา เวลา พลังกาย พลังใจ หรือแม้แต่สติปัญญาอันเฉียบแหลมของท่าน ท่านก็ทูลถวายแด่พระองค์จนหมดเพื่อการประกาศข่าวดีแก่มวลมนุษยชน จนท่านกล้าพูดได้อย่างเต็มปากเต็มคำว่า “ข้าพเจ้าถูกตรึงกางเขนกับพระคริสตเจ้าแล้ว ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ มิใช่ตัวข้าพเจ้าอีกต่อไป แต่พระคริสตเจ้าทรงดำรงชีวิตอยู่ในตัวข้าพเจ้า...” (กท 2:20)